

ma Rahha omma Kottide Suust olli
leidnud, ja et nemmad sedda müüd jälle
taggasi tonud, ja teist Rahha seal jures,
ueste Leiba osta; ja ütlesid: Meie ei tea
kõgonist, kes sedda meie Kottide sisse on
pannud.

§. 283. Se Roja, illemataja ütles:
Olge Rahhul selle polest, ja ärge kartke!
Teie Jummal on teile ehk sallaja Bar-
randust teie Kottide sisse annud, sest teie
Rahha on minno Kätte saanud. Ja tem-
ma tõi nende Wangi jänud Wend Si-
meon nende jure wälja (§. 273.), ja wüs
weid, nende Eeslitrega, Joseppi Kotta, ehk
Due sisse, ja andis nelle Wet endid puh-
hastada, ja nende Eeslittele anti Süa
ette. Nemmad puhhastasid siis ennast,
ja seadsid ommad Melehead walmis (§.
280.); ja kui Josep Lounel Rojo tuli,
wisid nemmad temmale need Annid, mis
nende

nende Jõsa neid olli käästnud kasa wõtta;
ja kumardasid seal jures temma ette
Mani, ja palusid sedda Heaks wõtta!

§. 284. Josep laskis sedda nende Käest
wastewõtta, ja küsis neilt: Kas teie wan-
na Jõsa, kedda teie rääkisite, on alles El-
lus weel, ja kuidas temma Kässi läib?
Nemmad ütlesid wägga allandikkalt:
Sinno Sullase, meie Jõsa Kässi läib
hästi, ja temma ellab alles! Seal jures
kumardasid nemmad Poega, ja heitsid
Silmili ta ette mahha. Eks siin Josep-
pil piddand ta ennemuistsed Uunenäud
jälle Mele tullema (§. 268.)! Temma
panni kelgeen-om omma Emma Poega
Benjamini tühhele (§. 231.), ja küsis:
On se teie noorem Wend, kedda teie mulle
rääkisite? ja ütles temmale: Jummal ol-
go sulle armolinne, mo Poeg!